

HLAVNÍ MĚSTO PRAHA
MAGISTRÁT HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
Odbor zdravotnictví
Oddělení zdravotních služeb

CODUM s.r.o.
Soukalova 3355
143 00 Praha 4 – Modřany
IČO: 64940870

Váš dopis zn./ze dne:

Vyřizuje/tel.:

**Ing. JUDr. PhDr. PaedR. ThDr. Leo Salvet,
Ph.D., DBA, DSc., dr.h.c./236 004 183**

Č. j.:

MHMP 2153032/2023

Počet listů/příloh: 1/1

Sp. zn.:

Datum:

S-MHMP 2067881/2023

19.10.2023

Příkaz

Magistrát hlavního města Prahy, odbor zdravotnictví (dále jen „MHMP ZDR“), jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ustanovení § 118 písm. b) zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 372/2011 Sb.“), v řízení o přestupku vedeném podle ustanovení § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“), za použití ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. a ve smyslu ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 500/2004 Sb.“), vydává v řízení tento **příkaz**:

I.

Obviněný poskytovatel zdravotních služeb společnost CODUM s.r.o., se sídlem Soukalova 3355, 143 00 Praha 4 – Modřany, IČO: 64940870 (dále jen „obviněná“) **se uznává vinnou** ze spáchání přestupku podle § 117 odst. 3 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb., kterého se dopustila tím, že její zaměstnanec praktický lékař porušil povinnost mlčenlivosti uvedenou v § 51 zákona č. 372/2011 Sb. tím, že Úřadu práce ČR sdělil c

II.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněné ukládá podle ustanovení § 93 odst. 1 písm. e) zákona č. 250/2016 Sb., ustanovení § 35 písm. b) a ustanovení § 46 téhož zákona a ustanovení § 117 odst. 4 písm. a) zákona č. 372/2011 Sb. správní trest **napomenutí**.

Sídlo: Mariánské nám. 2/2, 110 01 Praha 1
Pracoviště: Jungmannova 35/29, 110 00 Praha 1
Kontaktní centrum: 800 100 000, fax: 236 007 157
E-mail: posta@praha.eu, ID DS: 48ia97h

Odůvodnění:

MHMP ZDR obdržel od Úřadu pro ochranu osobních údajů Usnesení o postoupení věci pro nepříslušnost č. j. UOOU-03705/23-3 ze dne 03.10.2023, jehož obsahem je oznámení o přestupku podle § 117 odst. 3 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb., kterého se měla obviněná dopustit tím, že její zaměstnanec p. porušil povinnost mlčenlivosti

uvedenou v § 51 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb. tím, že e-mailovou zprávou dne 16.08.2023 v 7.57 hodin sdělil Úřadu práce, že p.

4 – Modřany, měla operovaný palec na noze, ač nebyl povinností mlčenlivosti pacientkou zproštěn.

MHMP ZDR podle § 137 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů dopisem č. j. MHMP 2153032/2023 požádal obviněnou o vysvětlení v dané věci. Z vysvětlení obviněné vyplývá, že výše uvedená pacientka v téže věci podala obviněné coby poskytovateli zdravotních služeb stížnost podle zákona o zdravotních službách. Obviněná situaci v rámci vyřizování této stížnosti prověřila a prošetřila a se stěžovatelkou je v kontaktu. V rámci prošetřování stížnosti obviněná dospěla k závěru, že skutečně ze strany lékaře neměly být informace Úřadu práce ČR sděleny, neboť se informace týkaly skutečností, na které se Úřad práce ČR nedotazoval a které by ani nebyl oprávněn požadovat. Aby podobným případům předcházela a zajistila potřebnou míru ochrany soukromí svých pacientů, má implementovány interní směrnice upravující nakládání s osobními údaji, zejména s údaji pacientů. Se směrnicemi v všechny své zaměstnance seznámila. Součástí jedné ze směrnic je také kapitola popisující nejčastější případy, kdy mohou orgány veřejné moci požadovat informace o pacientech a popřípadě za jakých podmínek tak mohou činit.

S ohledem na toto systémové opatření obviněná situaci vyhodnotila jako lidské pochybení. V jeho důsledku lékaře o příslušných pravidlech opětovně poučila. Dále vnímá, že bude nezbytné dát na dotčenou kapitolu směrnice větší důraz. Ačkoliv je velmi neobvyklé, že je konkrétní zaměstnanec kontaktován orgánem veřejné moci přímo a zároveň prakticky všechny požadavky jsou adresovány obviněné jakožto poskytovateli zdravotních služeb formálně řádným způsobem, je patrné, že s podobnou nestandardní situací je třeba počítat.

V návaznosti na šetření případu obviněná posoudila stížnost jako oprávněnou. Stěžovatelce nabídla omluvu ze strany lékaře a finanční kompenzaci a dále v rámci svých možností přeregistrování k jinému praktickému lékaři. Omluvu stěžovatelka odmítla z důvodu osobní antipatie vůči lékaři pramenící z uvedeného zpřístupnění údajů. Navrhla však, aby jí byla poskytnuta vyšší kompenzace. Vyšší kompenzace obviněná nakonec vyhodnotila jako přiměřenou. V současnosti obviněná stěžovatelce zaslala návrh dohody o narovnání, jejímž cílem je vypořádat veškerou újmu, která mohla stěžovatelce vzniknout v důsledku zpřístupnění údajů Úřadu práce ČR. Ze strany stěžovatelky zatím neobdržela reakci na zasláný návrh dohody o narovnání, a tím vyřešení věci v občanskoprávní rovině. Jelikož obviněná vyhověla návrhu stěžovatelky ohledně výše odškodnění, lze předpokládat, že tuto záležitost se stěžovatelkou obviněná bude schopna smírně uzavřít a že díky zvýšené pozornosti věnované předávání údajů orgánům veřejné moci se zvýší povědomí jejich zaměstnanců o problematice mlčenlivosti a k porušení povinnosti mlčenlivosti nadále nebude docházet.

Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem, správní orgán za něj pak ukládá zákonem stanovený trest.

Objektivní stránkou přestupku je v tomto případě zájem společnosti na tom, aby zdravotní služby byly bez výjimky poskytovány v řádné kvalitě. K ní patří i zachování zákonem stanovené povinnosti mlčenlivosti podle § 51 odst. 1 zákona č. 372/2011 Sb.

Z hlediska **subjektivní stránky** u tohoto přestupku postačuje forma zavinění z nedbalosti. V daném případě lze konstatovat tuto formu zavinění, neboť nic nenasvědčuje pro formu úmyslu.

Správní orgán v rámci shromažďování podkladů pro vydání rozhodnutí zhodnotil listinné dokumenty, které jsou podkladem pro vydání rozhodnutí, a taktéž při rozhodování o přestupku zkoumal i to, zda došlo k naplnění dalších dvou znaků skutkové podstaty přestupku, tj. **znaku formálního** i **znaku materiálního**.

Formálním znakem přestupku je v tomto případě reálné zajištění právem požadovaného stavu, tj. aby poskytovatel zdravotních služeb zachovával povinnost mlčenlivosti o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděl v souvislosti s poskytováním zdravotních služeb.

V případě naplnění **materiálního znaku** přestupku správní orgán zkoumal, zda jednání porušilo či ohrozilo zákonem chráněný zájem společnosti, tj. zda bylo společensky škodlivé (ustanovení § 38 zákona č. 250/2016 Sb.). Tím, že obviněná porušila zákonem stanovenou povinnost mlčenlivosti, mohlo dojít ke vzniku škody osobě, vůči níž tuto povinnost porušila.

Přestupek podle ustanovení § 117 odst. 3 písm. d) zákona č. 372/2011 Sb. je jedním z nejzávažnějších přestupků, jehož horní hranice zákonné sazby pokuty činí 1 000 000 Kč. V hierarchii přestupků podle zákona č. 372/2011 Sb. se tedy jedná o přestupek, který je nejpřísněji postižitelný. Ochrana údajů o zdraví pacientů je v evropském i českém právním řádu jednou z hlavních priorit, zakotvených v nejvyšších právních předpisech, jimiž jsou Ústava ČR a Listina základních práv a svobod. Zákon o zdravotních službách tento společenský význam ochrany údajů o zdravotním stavu pacienta reflektuje stanovením vysoké maximální hranicí pokuty.

Správní orgán vycházel při stanovení druhu a výměry správního trestu z ustanovení § 37 zákona č. 250/2016 Sb. a přihlédl zejména k okolnostem, které jsou pro posouzení společenské škodlivosti daného přestupku rozhodující. Jde o přihlédnutí

- k povaze a závažnosti přestupku – ustanovení § 37 písm. a),
- k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem – ustanovení § 37 písm. c).

Při svém rozhodování o druhu a výši správního trestu se správní orgán zabýval závažností přestupku a povahou činnosti obviněné. Zároveň se zabýval zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku.

Správní orgán přihlédl především k tomu, že obviněná své pochybení v rámci řízení o stížnosti uznala a aktivně činí opatření, aby odčinila škodu pacientce způsobené porušením povinnosti mlčenlivosti ve smířím řízení, čímž se sankce vůči obviněné z její vlastní iniciativy přenesla do roviny soukromoprávní. Dále obviněná přijala organizační opatření k tomu, aby k porušení zákonné povinnosti mlčenlivosti již nedocházelo.

Správní orgán také přihlédl ke skutečnosti, že se v daném případě jedná o prvé spáchání přestupku podle zákona č. 372/2011 Sb. obviněné.

Po posouzení všech těchto skutečností správní orgán rozhodl na místo uložení pokuty uložit správní trest napomenutí.

Správní orgán dospěl k závěru, že na základě skutkových zjištění je nezpochybnitelně prokázané, a proto je možné v dané věci rozhodnout v příkazním řízení ve smyslu ustanovení § 150 správního řádu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu. Přestupkem je protiprávní jednání, jehož znaky jsou stanoveny zákonem a správní orgán za ně ukládá zákonem stanovený trest. Jedná se o protiprávní jednání bez ohledu na zavinění, výslovně označené zákonem jako přestupek.

Vzhledem k tomu, že není pochybo o tom, že obviněná se přestupku dopustila, vydal správní orgán bez dalšího řízení tento příkaz o uložení výše uvedené sankce. Příkazní řízení je druhem zkráceného řízení, ve kterém může být o povinnosti rozhodováno bez nařízení ústního jednání a jehož účelem je zjednodušení a zkrácení řízení, snížení nákladů správního orgánu i obviněného případně, kdy není pochyb o tom, že takovéto jednání má znaky přestupku a že se takového jednání obviněná dopustila.

Jelikož správní orgán považuje tento přestupek za bezpečně prokázaný, věc řeší v příkazním řízení. Podle ustanovení § 150 správního řádu je správní orgán oprávněn vydat příkaz, jedná-li se o uložení povinnosti v řízení z moci úřední a považuje-li správní orgán skutková zjištění za dostatečná. Správní orgán v souladu s citovaným ustanovením a základními zásadami správního řádu v rámci příkazního řízení tuto formu rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že bylo toto rozhodnutí vydáno v příkazním řízení, není v něm podle ustanovení § 150 odst. 4 správního řádu uložena povinnost úhrady nákladů řízení.

Poučení:

Podle § 150 odst. 3 správního řádu obviněná z přestupku může proti tomuto příkazu podat odpor správnímu orgánu, který tento příkaz vydal, a to do 8 (osmi) dnů od jeho doručení. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu.

Včasným podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Zpětvzetí odporu není přípustné. Povinnost náhrady nákladů řízení se v příkazním řízení podle ustanovení § 150 odst. 4 správního řádu neukládá.

Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněná uznána vinnou z přestupku, bude jí, kromě správního trestu dále podle ustanovení § 95 odst. 1) zák. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, uložena též povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč, stanovenou vyhláškou č. 520/2005 Sb. o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným rozhodnutím.

Ing. Alena Havelková
ředitelka odboru zdravotních služeb

podepsáno elektronicky